

HJEM › ANMELDELSE

Om å hvile i grønne enger

Mikkel McAlinden: *Lindern*, 2023, C-print © Mikkel McAlinden / BONO 2024

Copyright/foto: Øystein Thorvaldsen / Galleri K

I Galleri Ks nye utstilling med en av Norges A-lags-fotografer blir forholdet mellom livets og kunstens tid, verdens foranderlighet og bildets permanens vevd sammen til et visuelt og vitalt hvilested.

PUBLISERT

FEB 07 2024 - 07:00

KUNSTANMELDER

SIMEN K. NIELSEN

OSLO

Galleri K

Mikkel McAlinden – All This Will Pass

Utstillingen står til 11. februar

Size matters. Denne, i normalt idiomatisk bruk, ellers slibrige termen, er alt annet enn det i kontekst av Mikkel McAlindens nye utstilling på Galleri K. Dette er en utstilling som nettopp handler om hvordan blikket og kroppen konfronteres, adresseres og ikke minst forføres av skala og størrelse. I motsetning til den visuelle medievirkelighetens smartphone-tilpassede formater – formater som fra begynnelsen defineres av et hurtig konsumgrunnlag – blir McAlindens insistering på proporsjon som sådan en måte å tvinge betrakteren inn i et annet erfaringsregime. Et hvor blikket skal og må bevege seg saktere.

Og å stå mellom disse bildene, nærmest bade i det grønne, i engen og i lyset, løftes i Galleri K til en art vitalistisk øvelse. Eller Salmenes bok 23:2: «Han lar meg ligge i grønne enger, han leder meg til vann der jeg finner hvile.» Det er her McAlindens «All This Will Pass» er på sitt mest suggererende – ikke bare i det enkelte fotografiets sentripetale evne til å trekke øye inn, men også hvordan de sammen lager et hvilested, et kuratert nervesentrum i den kryssende energien mellom seg.

For McAlindens bilder er i alminnelighet forførende, enten de som tidligere viser halvprofiler av berømte politikere på eller bak scenen, eller falleferdige kjøkkenbenker i Våler; han lader liksom slike scener med spenningen mellom erfart og produsert. Derfor har også McAlinden vært en slags målbundet historieforteller; skarpheten i alle blomstene, skygger i speilrefleksjonen, lyset i vinduet – det gjemmer seg historier i disse bildene.

Mikkel McAlinden: *Rosenhoff*, 2023, C-print © Mikkel McAlinden / BONO 2024

Copyright/foto: Øystein Thorvaldsen / Galleri K

Alt det grønne

Utstillingen utgjøres av syv større arbeider utført i løpet av de siste tre årene, nærmest alle gjennom tittelen koblet til ulike steder i Oslo og omegn; Dælenenga, Lindern, Hovedøya etc. Men det er ikke stedene, definert gjennom

deres urbane eller arkitektoniske markører som kunstneren presenterer, men snarere det grønne, frodige og vitale livet som leves mellom dem; blomster, bladverk, buskas, speilinger i en liten dam. Landskap er ikke nytt for McAlinden, som har interessert seg for sjangeren i over tyve år. Her rendyrkes denne interessen.

Hele året later til å være presentert i disse bildene, men det grønne skiller seg ut som et grunnmotiv; i verk som *Rosenhoff*, *Lindern* og *Walk in the Park* handler det så å si om å se og oppleve grønnhet som sådan. Grønt som et (natur)fenomen. I *Rosenhoff* driver det trange billedrommet og blomsterkarsenes altomfattende tilstedeværelse motivet mot oppløsning og non-figurasjon. Uten at McAlinden trer inn i verket gjennom fakter eller signatur, som en abstrakt ekspresjonist ville gjort. Samtidig motarbeider klarheten og skarpheten i bildet den abstraherte kvaliteten. Resultatet blir merkelig taktilt og oversanselig; det er bilder du hører lyden av, bilder du kjenner følelsen av under føttene. Men fremfor alt er de gjennomførte som formale gjenstander.

Mikkel McAlinden: *Tøyenparken*, 2023, C-print © Mikkel McAlinden / BONO 2024
Copyright/foto: Øystein Thorvaldsen / Galleri K

McAlindens verk gestalter en kombinasjon av analoge øyeblikk og digitale resultater. Lik f.eks. en maler som Thomas Pihl, som lar lag på lag av maling, med subtile diskrepanser og forskjeller, spille mot og med og over hverandre på ulike måter, for derved å gi et både helhetlig, men samtidig tvetydig uttrykk, så leker McAlinden med betrakterens ønske om å se entydig og perspektivistisk. Dette samtidig som denne brytes mot en mistanke om det er noe som faktisk foregår her. At det – kanskje – er noen som ser dette sammen med eller for oss; som fyller ut blindsonene, tydeliggjør det som i utgangspunktet burde vært utydelig.

McAlindens teknikk med å fotografere samme motiv en rekke ganger fra ulike vinkler over en kort periode, for deretter å skanne negativene og produsere et komposittuttrykk, gir også bildene et lag av optisk overformynderi, som nyhetsmanipulasjonens relativiseringspotensiale – selv om det ikke er noen slik eksplisitt politisk tematisering som utstillingen påkaller. Men fordi vi liksom ikke kan stole helt på våre egne øyne, hva McAlinden faktisk presenterer for oss, eller pretenderer å gjøre, ulmer mistanken mot eget blikk mellom sprekke i dette landskapet. Storformatkameraet han benytter ser så å si verden for godt, for rent. Men her ligger også disse fotografiernes voldsomme appell og attraksjonsevne.

Mikkel McAlinden: *Hovedøya*, 2023, C-print © Mikkel McAlinden / BONO 2024
Copyright/foto: Øystein Thorvaldsen / Galleri K

McAlindens diskre forskyvninger av sentralperspektiv og optisk normalerfaring har, i en større kontekst, en touch av Manets og Cézannes mer, men også mindre subversive utvidelser av det tradisjonelle maleriet. For det oppleves som at det er vel så mye, om ikke mer, maleriet som fotografiet McAlinden forholder seg til. Et bilde som *Hovedøya*, hvor en massiv furustamme dominerer bildets høyre side som en repoussoir-figur, og sentimentalt legger seg over, ja nesten beføler utsikten mot fjorden, glir inn i landskapsmaleriets domene. Jacob van Ruisdael og John Constable hadde nikket anerkjennende til dette. Men dette landskapet er ikke så mye sett som *komponert*. Og McAlindens udiskutabelt virtuose bruk av redigeringsverktøy gjør ham vitterlig til en billedsmed, en visuell håndverker som den noe for lette, knips-pregede betegnelsen «fotograf» ikke fanger.

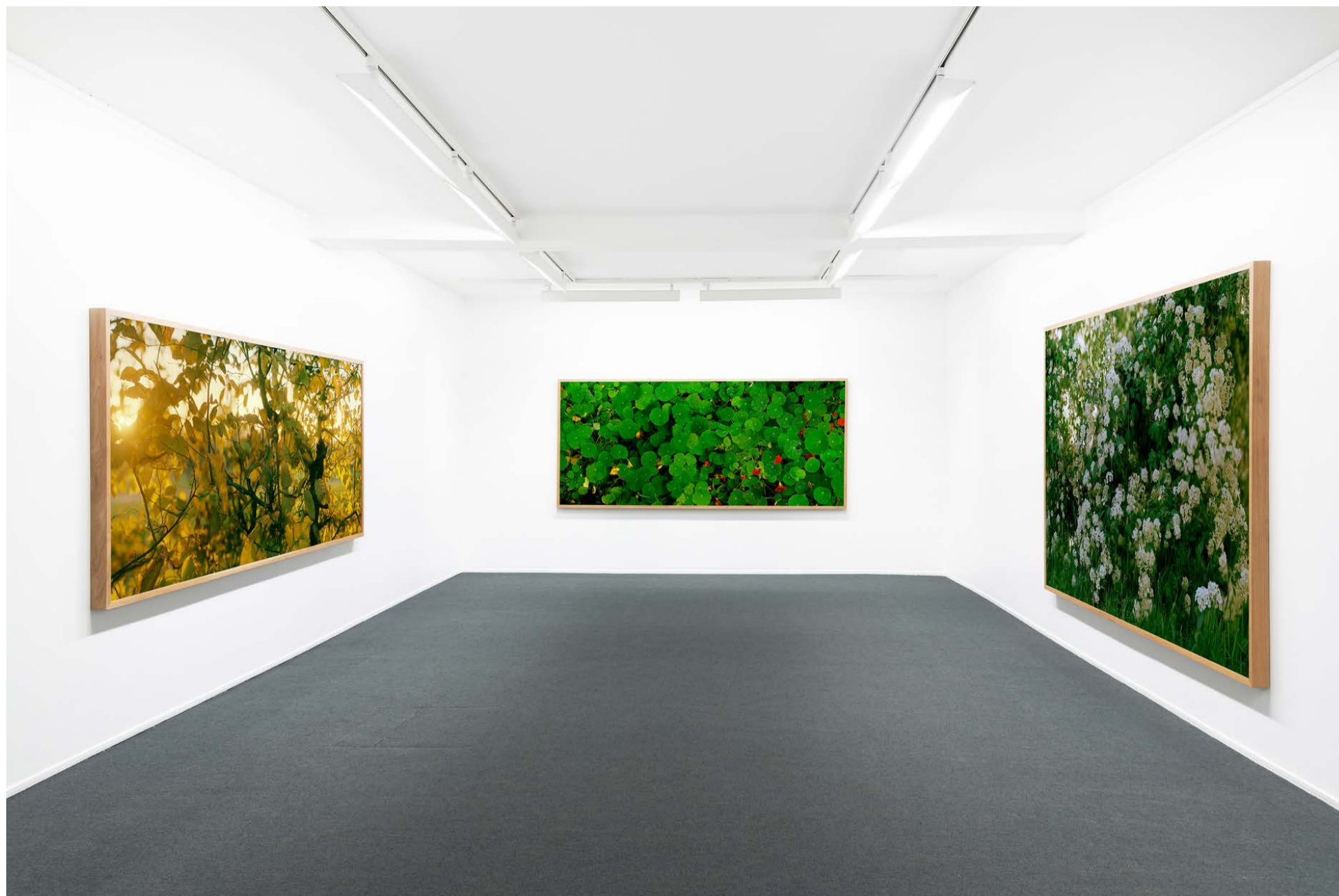

Mikkel McAlinden: *Walk in the Park*, 2023, C-print © Mikkel McAlinden / BONO 2024
Copyright/foto: Øystein Thorvaldsen / Galleri K

Da som nå for alltid

Egentlig, og kanskje paradoksalt nok, har McAlinden ofte etterstrebet en slags permanens i bildene sine, en stabilitet og kontinuitet som verden ikke kan innfri. Ideelt skal lyset alltid falle på denne måten, solen skinne inn gjennom vinduet fra en slik vinkel, bladene alltid ha denne eksakte grønnfargen; fotografiet som et bolverk mot forskjell og forandring. Å ta et bilde er prosjektet med «– å skape en tilstand uten endring,» sa McAlinden i et intervju med Ales Ree, «et sted der betrakterens opplevelser og erindringer blandes inn og endrer verket, men samtidig et sted de kan returnere til så ofte de vil og alt er som før.» I forsøket på å fryse verden fast i dette første, tenkte øyeblikket – egentlig i alle sine øyeblikk – gjennom å polere og syntetisere motivet mot noe absolutt og urokkelig, slipper samtidig McAlinden inn tvilen, mistanken og forandringens mulighet.

«All This Will Pass» blir derfor også en passende, men også ironisk epitaf over disse bildene. Alt vi ser vil både forandres og samtidig ikke. Som bilder er de evigunge. De skal alltid forbli like grønne, lyset forbli like sterkt, himmelen alltid like grå over Oslofjorden. Sekundet vi går vekk fra bildet og ut av galleriet er alt i sakte, men like fullt uvegerlig forvandling. Men i egenskap av å være minnesmerker over seg selv, et syklisk anegalleri, blir de som portretter av natur og fauna, gjenstander, flora og økologi som faktisk står overfor helt reelle, eskatologi utfordringer. Men jeg vil ikke tenke på dette når jeg formelig står midt i McAlindens billedverden, men snarere forsones med noe jeg kan fortape meg i absolutt. Et sted å være.

Mikkel McAlinden: *All This Will Pass*, 2024. Copyright/foto: Øystein Thorvaldsen / Galleri K